

Arrest

nr. 198 513 van 24 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nepalese nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 5 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van G. G.:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger, afkomstig uit Khandbari in het district Sankhuwasabha. Op 19 november 2010 diende u een eerste asielaanvraag in.

Samen met uw familieleden baatte u een lucratieve kruidenkwekerij uit. U had een conflict met H. G., de districtsondervoorzitter van de CPNUML (Communist Party of Nepal - Unified Marxist-Leninist). Daarnaast werd u, omdat u een goed inkomen had, geïssueerd door maoïsten om donaties te betalen. De situatie verergerde nog nadat uw ex-partner huwde met een commandant van de maoïsten. Na een incident waarbij het tot een handgemeen met enkele maoïsten kwam, vluchtte u naar Kathmandu. U ontmoette er uw huidige partner, S. G. (O.V. 8.172.531). Nadat u ontslagen werd op uw werk vanwege uw problemen met maoïsten en nadat uw familie in Khandbari een dreigbrief van maoïsten had ontvangen, verliet u Nepal en reisde u naar België. Op 28 januari 2014 weigerde het Commissariaat-generaal u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Op 28 mei 2014 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zonder naar Nepal te zijn teruggekeerd, diende u op 13 juli 2015 een tweede asielaanvraag in. U verklaarde dat de redenen die u ertoe hebben aangezet Nepal te verlaten, nog steeds gelden. U stelde nog steeds niet te kunnen terugkeren omdat maoïsten nog steeds naar uw ouders in uw geboortedorp komen op zoek naar u. Zij vragen hen donaties. Voor haar veiligheid betaalt uw moeder nog bijna elk kwartaal 10.000 tot 12.000 Nepalese Roepies. Als u naar Nepal zou terugkeren en uw kruidenkwekerij opnieuw zou opstarten, zou u alles wat u verdient moeten afgeven aan de maoïsten. Meer in het bijzonder vreest u de vleugel van de maoïsten onder leiding van N. B. C., alias B.. Als u niet aan hun vragen om donaties zal kunnen voldoen, vreest u door deze maoïsten vermoord te worden. Verder komen er ook onbekende personen naar uw ouderlijke woning die geld vragen in naam van het federalisme. U verwijst ook naar de blokkade door India. U vreest ook nog steeds H. G., die nog altijd voorzitter is van de CPN-UML in Sankhuwasabha. Daarnaast vreest u als boeddhist de toegenomen spanningen tussen de religieuze gemeenschappen. Op 12 juli 2015 kwam uw partner, S. G., in België aan. Op 30 november 2015 diende zij een asielaanvraag in België in. Zij verliet Nepal omdat zij telefonisch bedreigd werd en gevraagd werd om donaties te betalen. Naar alle waarschijnlijkheid werd zij bedreigd door dezelfde maoïsten die eerder ook u viseerden.

B. Motivering

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u uw huidige tweede asielaanvraag grotendeels steunt op de motieven die u in het kader van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet. Inzake deze asielaanvraag nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon gehecht worden aan de door u beweerde problemen in Kathmandu, en aan de omstandigheden van uw vertrek alsook aan uw reisweg. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

U verklaarde in het kader van uw huidige asielaanvraag dat u nog steeds vreest gezocht te worden door maoïsten in uw geboortestreek en bij terugkeer opnieuw verplicht te zullen worden donaties te betalen, en in het geval u hieraan niet kan voldoen vermoord te worden. Er dient echter gewezen te worden op meerdere elementen die de geloofwaardigheid van deze vrees ondermijnen. U bleef immers zeer vaag over de maoïsten aan wie uw moeder al jarenlang donaties zou betalen. Gevraagd om wie het ging, stelde u dat uw moeder de namen niet kent. Verder bleek u niet te weten of uw broer en zussen ook betalen aan maoïsten. Nochtans wonen zij in hetzelfde dorp en zijn zij, net als u vroeger, ook landbouwers (CGVS 29 juni 2017, p. 5). U verwees nog naar de afgesplitste groep maoïsten onder leiding van 'B.', die veelvuldig gebruik maakt van geweld over heel Nepal, doch u kon geen enkel concreet voorbeeld geven van mensen die het slachtoffer werden van fysiek geweld nadat zij niet betaalden aan deze groepering (CGVS 29 juni 2017, p. 7). Hieraan kan nog toegevoegd worden dat maoïsten volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt de jongste jaren sterk aan invloed hebben ingeboet. Bijgevolg kan ook aan uw vrees voor H. G., die vroeger met de maoïsten zou hebben samengewerkt, geen geloof gehecht worden. U had overigens geen enkel nieuws over hem, behalve dat hij nog steeds voorzitter is van de CPN-UML in het district Sankhuwasabha (CGVS 29 juni 2017, p. 7).

Bovendien kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de dreigementen die uw partner sinds uw vertrek uit Nepal zou hebben ontvangen. Zo is het weinig geloofwaardig dat zij gedurende vijf jaar lang bijna dagelijks of wekelijks bedreigd werd door één en dezelfde persoon, en dat zij niets kon zeggen over diens identiteit. Hij zou enkel gezegd hebben dat hij bij de 'B.-maoïsten' hoort. Gelet op de ernst van de dreigementen – er werd gedreigd met verkrachting en moord – is het ook weinig waarschijnlijk dat zij nooit de politie zou hebben ingelicht.

Haar opeenvolgende verklaringen zijn ook weinig coherent. Waar zij op DVZ stelde dat er soms 65.000 roepies gevraagd werd, soms zelfs 100.000 roepies (DVZ S. G., vragenlijst CGVS, vraag 5), verklaarde zij op het CGVS eerst dat de persoon steeds meer geld vroeg om daarna te beweren dat er nooit een bedrag werd genoemd. Toen zij gevraagd werd hoe zij het geld diende te overhandigen, diende zij het antwoord schuldig te blijven (CGVS S. G., p. 9-12). Aan uw vrees om nog steeds door maoïsten in Kathmandu gevisieerd te worden (CGVS 29 juni 2017, p. 7), kan dan ook geen geloof gehecht worden.

Met betrekking tot de religieuze spanningen die u als boeddhist vreest, moet worden opgemerkt dat u geen enkele concrete aanwijzing had dat u gevaar loopt bij terugkeer naar Nepal. Overigens, in tegenstelling tot uw aanvankelijke verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken dat er in de Nepalese grondwet staat geschreven dat Nepal een hindoeestaat is (DVZ, verklaring tweede asielaanvraag, vraag 18), gaf u daarna op het CGVS toe dat, zoals ook blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat Nepal volgens de grondwet een seculiere staat is waar vrijheid van religie heerst. Uw stelling dat veel mensen deze grondwet niet aanvaarden en dat religieuze spanningen een opkomend probleem vormen of zouden kunnen vormen in Nepal (CGVS 14 december 2015, p. 11) volstaat geenszins om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade in uw hoofd. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat u in uw laatste gehoor geen melding maakte van religieuze spanningen wanneer u gepolst werd naar uw actuele vrees (CGVS 29 juni 2017, p. 5).

Voor wat betreft de blokkade aan de grens tussen Nepal en India en de oorlog om het federalisme (CGVS 14 december 2015, p. 5, 11-12), moet worden opgemerkt dat u op geen enkele manier hebt aangetoond dat u ten gevolge hiervan schade zou ondervinden bij terugkeer naar Nepal. U verwijst hiermee slechts naar een algemene situatie van politieke en economische instabiliteit. Uit informatie in het bezit van het CGVS blijkt overigens dat de blokkade aan de grens tussen Nepal en India in februari 2016 werd opgeheven. Aan uw bewering dat personen in naam van het federalisme geld vragen aan uw ouders kan geen geloof gehecht worden. U gaf aan geen enkel idee te hebben wie deze mensen zijn. U had het weliswaar over een partij die voor het federalisme is en veel over kasten en etnische groepen spreekt, maar kon hier verder niets concreets over zeggen. U verklaarde nooit politiek actief geweest te zijn zodat bezwaarlijk gesteld kan worden dat u als politiek tegenstander gevisieerd zou worden (CGVS 14 december 2015, p. 8-9). Bovendien kan erop gewezen worden dat u, toen u in uw laatste gehoor gevraagd werd naar uw actuele vrees, met geen woord meer repte over de blokkade of problemen met personen die strijden voor een federale staat (CGVS 29 juni 2017, p. 5).

De door u neergelegde documenten bevestigen uw identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling, dewelke geenszins ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van S. G.:

“A. Feitenrelaas

U bent een Nepalees staatsburger afkomstig uit het dorp Puranokot in het district Lamjung. Toen u ongeveer 16 jaar oud was verhuisde u voor uw studies naar Lalitpur, in de Kathmandu-vallei. Op 1/1/2067 (Nepalese kalender, stemt overeen met 14 april 2010 volgens de Gregoriaanse kalender) ging u een traditioneel huwelijk aan met G. G. (O.V. 6.725.170). Hij is afkomstig uit het district Sankhuwasabha en ondervond daar problemen met maoïsten, ten gevolge waarvan hij naar Kathmandu verhuisde. U bent niet op de hoogte van de ware toedracht van zijn problemen maar vermoedt dat uw partner gevisieerd werd omdat hij vroeger een lucratieve kruidenkwekerij uitbaatte. Ook na jullie huwelijk werd uw partner nog bedreigd door maoïsten. Hij werd onder druk gezet om donaties te betalen. Omdat hij vreesde voor zijn veiligheid vertrok hij op 16 november 2010 uit Nepal. Op 19 november 2010 diende hij een eerste asielaanvraag in België in. Op 28 januari 2014 weigerde het Commissariaat-generaal hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Op 28 mei 2014 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Na het vertrek van uw partner werd u telefonisch bedreigd door een onbekende persoon. Hij gaf zich uit voor een maoïst onder leiding van ‘B.’. Hij wilde weten waar uw partner zich bevond en vroeg u hem terug te brengen. Hij dreigde ermee u te verkrachten en te vermoorden. Na een tijdje begon hij geld te vragen.

U had echter geen geld en betaalde dan ook nooit. Uw schoonmoeder betaalde echter geregeld donaties aan maoïsten van de 'B.-vleugel'. Gedurende vijf jaar werd u om de paar dagen of om de week bedreigd door dezelfde onbekende persoon. Op een dag stelde de smokkelaar die uw partner naar België had helpen reizen, u voor om ook naar België te reizen en uw partner te vervoegen. U ging akkoord. U kon immers niet eeuwig bij uw familie blijven wonen. U verliet Nepal op 11 juli 2015. Vanuit Kathmandu nam u het vliegtuig via een u onbekende tussenstop naar Parijs. De volgende dag kwam u in België aan. Op 30 november 2015 diende u een asielaanvraag in. Bij terugkeer naar Nepal vreest u de maoïsten die u en uw partner bedreigden.

U bent in bezit van uw citizenship card. Op 13 juli 2015 diende uw partner een tweede asielaanvraag in.

B. Motivering

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst kan er geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde reisweg. U verklaarde met een vals Nepalees paspoort van Nepal naar Frankrijk gereisd te zijn. U kon echter slechts weinig informatie geven omtrent de identiteit in dit paspoort. Op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u weliswaar de naam in dit paspoort. U stelde toen niet te weten of het paspoort al dan niet uw foto bevatte. De smokkelaar zou het paspoort de hele tijd bij zich gehouden hebben (verklaring DVZ, vraag 24). U beweerde dat het paspoort waarmee u reisde een toeristenvisum bevatte, maar kon niet zeggen door welke diplomatieke post dit zou zijn uitgereikt. Gelet op het grote risico dat u zou hebben gelopen om door het luchthavenpersoneel in Nepal en in Frankrijk aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen, kan er van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken. Verder is het bevreemdend dat u niet kon zeggen met welke luchtvaartmaatschappij u reisde en waar u een tussenlanding maakte (CGVS, p. 7-8). U legde ook geen enkel begin van bewijs van de door u beweerde reisroute neer. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielrelaas in het algemeen.

Wat er ook van zij, uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw partner, G. G.. In het kader van zijn tweede asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u uw huidige tweede asielaanvraag grotendeels steunt op de motieven die u in het kader van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet. Inzake deze asielaanvraag nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon gehecht worden aan de door u beweerde problemen in Kathmandu, en aan de omstandigheden van uw vertrek alsook aan uw reisweg. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

U verklaarde in het kader van uw huidige asielaanvraag dat u nog steeds vreest gezocht te worden door maoïsten in uw geboortestreek en bij terugkeer opnieuw verplicht te zullen worden donaties te betalen, en in het geval u hieraan niet kan voldoen vermoord te worden. Er dient echter gewezen te worden op meerdere elementen die de geloofwaardigheid van deze vrees ondermijnen. U bleef immers zeer vaag over de maoïsten aan wie uw moeder al jarenlang donaties zou betalen. Gevraagd om wie het ging, stelde u dat uw moeder de namen niet kent. Verder bleek u niet te weten of uw broer en zussen ook betalen aan maoïsten. Nochtans wonen zij in hetzelfde dorp en zijn zij, net als u vroeger, ook landbouwers (CGVS 29 juni 2017, p. 5). U verwees nog naar de afgesplitste groep maoïsten onder leiding van 'B.', die veelvuldig gebruik maakt van geweld over heel Nepal, doch u kon geen enkel concreet voorbeeld geven van mensen die het slachtoffer werden van fysiek geweld nadat zij niet betaalden aan deze groepering (CGVS 29 juni 2017, p. 7). Hieraan kan nog toegevoegd worden dat maoïsten volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt de jongste jaren sterk aan invloed hebben ingeboet. Bijgevolg kan ook aan uw vrees voor H. G., die vroeger met de maoïsten zou hebben samengewerkt, geen geloof gehecht worden. U had overigens geen enkel nieuws over hem, behalve dat hij nog steeds voorzitter is van de CPN-UML in het district Sankhuwasabha (CGVS 29 juni 2017, p. 7).

Bovendien kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de dreigementen die uw partner sinds uw vertrek uit Nepal zou hebben ontvangen.

Zo is het weinig geloofwaardig dat zij gedurende vijf jaar lang bijna dagelijks of wekelijks bedreigd werd door één en dezelfde persoon, en dat zij niets kon zeggen over diens identiteit. Hij zou enkel gezegd hebben dat hij bij de 'B.-maoïsten' hoort. Gelet op de ernst van de dreigementen – er werd bedreigd met verkrachting en moord – is het ook weinig waarschijnlijk dat zij nooit de politie zou hebben ingelicht. Haar opeenvolgende verklaringen zijn ook weinig coherent. Waar zij op DVZ stelde dat er soms 65.000 roepies gevraagd werd, soms zelfs 100.000 roepies (DVZ S. G., vragenlijst CGVS, vraag 5), verklaarde zij op het CGVS eerst dat de persoon steeds meer geld vroeg om daarna te beweren dat er nooit een bedrag werd genoemd. Toen zij gevraagd werd hoe zij het geld diende te overhandigen, diende zij het antwoord schuldig te blijven (CGVS S. G., p. 9-12). Aan uw vrees om nog steeds door maoïsten in Kathmandu geïdoleerd te worden (CGVS 29 juni 2017, p. 7), kan dan ook geen geloof gehecht worden.

Met betrekking tot de religieuze spanningen die u als boeddhist vreest, moet worden opgemerkt dat u geen enkele concrete aanwijzing had dat u gevaar loopt bij terugkeer naar Nepal. Overigens, in tegenstelling tot uw aanvankelijke verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken dat er in de Nepalese grondwet staat geschreven dat Nepal een hindoeïstische staat is (DVZ, verklaring tweede asielaanvraag, vraag 18), gaf u daarna op het CGVS toe dat, zoals ook blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat Nepal volgens de grondwet een seculiere staat is waar vrijheid van religie heerst. Uw stelling dat veel mensen deze grondwet niet aanvaarden en dat religieuze spanningen een opkomend probleem vormen of zouden kunnen vormen in Nepal (CGVS 14 december 2015, p. 11) volstaat geenszins om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade in uw hoofd. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat u in uw laatste gehoor geen melding maakte van religieuze spanningen wanneer u gepolst werd naar uw actuele vrees (CGVS 29 juni 2017, p. 5).

Voor wat betreft de blokkade aan de grens tussen Nepal en India en de oorlog om het federalisme (CGVS 14 december 2015, p. 5, 11-12), moet worden opgemerkt dat u op geen enkele manier hebt aangetoond dat u ten gevolge hiervan schade zou ondervinden bij terugkeer naar Nepal. U verwijst hiermee slechts naar een algemene situatie van politieke en economische instabiliteit. Uit informatie in het bezit van het CGVS blijkt overigens dat de blokkade aan de grens tussen Nepal en India in februari 2016 werd opgeheven. Aan uw bewering dat personen in naam van het federalisme geld vragen aan uw ouders kan geen geloof gehecht worden. U gaf aan geen enkel idee te hebben wie deze mensen zijn. U had het weliswaar over een partij die voor het federalisme is en veel over kasten en etnische groepen spreekt, maar kon hier verder niets concreets over zeggen. U verklaarde nooit politiek actief geweest te zijn zodat bezwaarlijk gesteld kan worden dat u als politiek tegenstander geïdoleerd zou worden (CGVS 14 december 2015, p. 8-9). Bovendien kan erop gewezen worden dat u, toen u in uw laatste gehoor gevraagd werd naar uw actuele vrees, met geen woord meer repte over de blokkade of problemen met personen die strijden voor een federale staat (CGVS 29 juni 2017, p. 5).

De door u neergelegde documenten bevestigen uw identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling, dewelke geenszins ter discussie staan."

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw citizenship card bevestigt uw identiteit en nationaliteit, dewelke niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat als een enig middel kan worden beschouwd, beroepen verzoekers zich op de schending van "artikels 1 en 2 afdeling A van de Conventie van Genève van 1951", van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, alsook van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en

goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM). Verzoekers stellen niet akkoord te gaan met de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoekers stellen in het verzoekschrift als volgt:

“3.1. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

a) Aangaande de veiligheidssituatie in Nepal

Verzoekers kunnen niet terugkeren naar hun land van herkomst, nl. Nepal.

1ste verzoeker is er sinds november 2010, bijna 7 jaar geleden gevlucht en is sindsdien niet meer teruggekeerd. 2de verzoekster heeft in 2015 Nepal verlaten door bedreigingen en kan ook niet meer terugkeren.

Indien verzoekers toch dienen terug te keren naar hun land van herkomst vrezen zij in een mensonterende situatie terecht te komen.

Nepal is nog steeds niet veilig.

Nadat hun land van herkomst, Nepal, in 2015 werd geteisterd met aardbevingen, is de situatie in 2017 er niet op verbeterd, zoals ook zal blijken uit de stukken. Integendeel zelfs want op dit moment is de toestand er nog des te schrijnender omwille van de zware overstromingen met enorme schade en vele dodelijke slachtoffers.

Verzoekers kunnen hierdoor niet terugkeren naar Nepal.

Het CGVS moet, voor het nemen van zijn beslissingen, steeds de actuele veiligheidssituatie in Nepal grondig onderzoeken, wat men in het geval van verzoekers niet heeft gedaan.

Zij houden geen rekening mee met de grond van de aanvraag: "Kunnen verzoekers terugkeren naar hun land van herkomst?". Indien men het land van herkomst grondig had onderzocht, had men tot de conclusie gekomen zijn dat het antwoord op deze vraag negatief is.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij erin gefaald heeft de veiligheidssituatie in Nepal te onderzoeken.

Het CGVS diende de gegronde vrees van verzoekers te beoordelen in hun beslissing, het feit dat zij dit niet grondig gedaan hebben is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat de situatie in Nepal tot op heden zeer onveilig is zeker sinds de nieuwe natuurramp in Nepal.

Wanneer verzoekers zouden moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden.

Zij kunnen dan ook onmogelijk terugkeren!

Het is dan ook onaanvaardbaar dat verwerende partij dit weigert te onderzoeken.

Artikel 3 EVRM verbiedt foltering en vernederende of onmenselijke behandeling.

Het weigeren van de veiligheidssituatie te onderzoeken in zijn land van herkomst is dan ook onaanvaardbaar voor verzoekers.

Dat er bijgevolg wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat voor verzoekers.

Dat het leven van verzoekers wel degelijk in gevaar is, indien zij dienen terug te keren!

Er dient vastgesteld te worden dat bij terugkeer naar Nepal, verzoekers zich zullen blootstellen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM, omwille van de precare veiligheidssituatie.

b) Aangaande het asielrelaas van verzoekers

1ste verzoeker diende een 2de asielaanvraag in op 13.07.2015, 2de verzoekster een 1ste asielaanvraag op 30.11.2015.

Na het vertrek van 1ste verzoeker in 2010, bleef zijn echtgenote, 2^e verzoekster, bedreigingen ontvangen. Zij diende donaties te betalen anders dreigden ze met verkrachtingen en zelfs moord.

Ondanks het feit dat de moeder reeds donaties betaalde bleven de bedreigingen doorgaan. Verzoekster vluchtte in juli 2015.

1ste verzoeker diende, na het ontvangen van een negatief resultaat een nieuwe asielaanvraag in. Hij vreest nog steeds de maoïsten, die er in 2010 voor hebben gezorgd dat hij het land diende te verlaten, maar ook door de bedreigingen die zijn echtgenote, na zijn vertrek, ontving.

Verwerende partij werpt op dat de maoïsten reeds aan veel invloed hebben ingeboet, doch dit neemt niet weg dat er geen bedreigingen meer kunnen plaatsvinden.

Verwerende partij verwijt 2de verzoekster dat zij ondanks de grote ernst van bedreigingen (verkrachtingen, moord) nooit naar de politie is geweest. 2de verzoekster zat met zo een angst dat indien zij naar de politie zou gaan in Nepal, ten eerste zij niets voor haar zouden kunnen doen gezien het hier enkel ging om 'bedreigingen' doch nog geen uitvoering ervan. Ten tweede had zij schrik dat niet bij bedreigingen zou blijven en zij haar situatie zo alleen nog maar zou verergeren.

Dat zij dan ook niet kunnen terugkeren naar Nepal.

3.2. M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoekers, gelet op het bestaan in zijn hoofde van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst/verblijf

Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen.

Verzoekers menen dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of zij voldoen aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.

Ter illustratie willen verzoekers in wat volgt zeer kort de verschillende criteria bijlichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Nepal is nog steeds zeer gevaarlijk verzoekers en de autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van burgers te garanderen. Verzoekers vrezen bij terugkeer nog steeds de maoïsten.

Indien verzoekers terug dienen te keren, zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Het is dan ook onbegrijpelijk voor verzoekers dat verwerende partij de situatie in Nepal niet afdoende heeft onderzocht! Zij menen dat de maoïsten de voorbije jaren aan invloed hebben

ingeboet, doch dit neemt niet weg dat zij nog steeds voor vrees kunnen zorgen en een bedreiging vormen voor verzoekers.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verwerende partij geen twijfel hecht aan de nationaliteit van verzoekers, doch men laat na de veiligheidssituatie in Nepal te onderzoeken!

Het CGVS schendt bijgevolg flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoekers indien zij dienen terug te keren naar Nepal!

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoekers volledig aan deze voorwaarde voldoen.

Indien verzoekers dienen terug te keren naar Nepal dan vrezen zij dat zij dadelijk zullen gearresteerd/gefolterd/mishandeld worden en dat dezelfde maoïsten die hun reeds in het verleden bedreigd hebben, deze zullen uitvoeren, wat een schending van art. 3 EVRM zal uitmaken.

Dat het leven van verzoekers in gevaar is en dat hun veiligheid in het land van herkomst niet gegarandeerd kan worden!

Dat dan ook duidelijk blijkt dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoekers en dat zij de vluchtelingenstatus absoluut nodig hebben!

c) Onmogelijkheid om de bescherming van hun land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoekers.

Dat dit voor verzoekers onbegrijpelijk is en dat zij vrezen dat zij gewoon machteloos staan en geen bescherming zullen bekomen!

Dat verzoekers dan ook niet de bescherming van het land kunnen inroepen.

3.3.M.b.t. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Dat ook hier kan verwezen worden naar de veiligheidssituatie in Nepal.

Nadat hun land van herkomst, Nepal, in 2015 werd geteisterd met aardbevingen, is de situatie in 2017 er niet op verbeterd, zoals ook zal blijken uit de stukken. Integendeel zelfs want op dit moment is de toestand er nog des te schrijnender omwille van de zware overstromingen met enorme schade en vele dodelijke slachtoffers.

Indien verzoekers dienen terug te keren hebben zij tevens schrik dat zij slachtoffer zullen zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in hun land van herkomst of ernstige bedreiging van hun leven of persoon riskeren.

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Nepal.

Dat verzoekers werkelijk bescherming nodig hebben gelet op hun situatie.

Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoekers het geval is.

Dat zij dan ook de subsidiaire bescherming nodig hebben.

Dat door de beslissingen van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut, gelet op het voorgaande, miskend worden aangezien zij geen afdoende motivering aangeven waarom zij verzoekers weigeren.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Nepal."

Verzoekers vragen in hoofddorde hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen aan hun verzoekschrift nog volgende stavingstukken: verschillende persartikels met betrekking tot de situatie in Nepal (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. In het kader van de eerste asielaanvraag van G. G. (verzoeker) werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij beslissing van 28 januari 2014 besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker aangehaalde asielrelaas. De beslissing werd op 28 mei 2014 bij s' Raads arrest nummer 124 995 bevestigd. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Verzoekster (G. S.) baseert haar eerste asielaanvraag volledig op alle elementen door haar echtgenoot ingeroepen in het kader van zijn eerste asielaanvraag.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissingen met betrekking tot vorige asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het kader van zijn huidige, tweede asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde asielmotieven die hij tijdens zijn vorige asielaanvraag inriep.

Daarnaast geeft hij tevens vervolg te vrezen omwille van het feit dat hij boeddhist is en wijst hij op de blokkade aan de grens tussen Nepal en India en de oorlog om het federalisme.

2.3.2.2. De Raad stelt na lezing van het administratief dossier voorts vast dat verzoekster, S. G., zich in het kader van haar eerste asielaanvraag beroept op dezelfde problemen als deze die worden aangevoerd door verzoeker in het kader van zijn eerste en tweede asielaanvraag.

2.3.2.3. Blijkens de bestreden beslissingen worden verzoekers de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoekers er niet in geslaagd zijn de geloofwaardigheid van de door hen aangehaalde problemen met de maoïsten te herstellen vermits (1) verzoeker zeer vage verklaringen aflegt over de maoïsten aan wie zijn moeder al jarenlang donaties zou betalen, (2) het niet aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn of zijn broer en zussen ook betalen aan maoïsten en (3) uit de informatie uit het administratief dossier blijkt dat de maoïsten de laatste jaren sterk aan invloed hebben ingeboet, (ii) er evenmin geloof kan worden gehecht aan de dreigementen die verzoekster sinds verzoekers vertrek uit Nepal zou hebben ontvangen aangezien (1) het niet geloofwaardig is dat zij gedurende vijf jaar bijna dagelijks of wekelijks bedreigd zou worden door dezelfde persoon en niets kon zeggen over diens identiteit, (2) het niet geloofwaardig is dat zij nooit de politie zou hebben ingelicht, (3) verzoeksters opeenvolgende verklaringen weinig coherent zijn omtrent de som die gevraagd werd en (4) verzoekster niet kan antwoorden op de wijze waarop zij het geld diende te overhandigen; (iii) verzoekers vrees voor de religieuze spanningen omwille van het feit dat hij boeddhist is evenmin kan overtuigen nu hij geen enkele concrete aanwijzing heeft dat hij gevaar loopt bij een terugkeer naar Nepal; (iv) verzoeker op geen enkele manier heeft aangetoond dat hij ten gevolge van de blokkade aan de grens tussen Nepal en India en de oorlog om het federalisme schade zou ondervinden bij een terugkeer naar Nepal en bovendien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de blokkade aan de grens tussen Nepal en India in februari 2016 werd opgeheven; (v) verzoeksters verklaringen omtrent haar beweerde reisweg ongeloofwaardig zijn en (vi) de door verzoekers voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.4. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167 477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164 298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163 358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163 357; RvS 21 september 2005, nr. 149 149; RvS 21 september 2005, nr. 149 148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169 217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 28 september 2017, op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht dan wel dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande, zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hen uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven. Zij komen immers in wezen niet verder dan het louter volharden in hun asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van *post-factum* verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen hoger voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Immers, waar verzoekers stellen dat het feit dat de maoïsten aan veel invloed hebben ingeboet niet betekent dat er geen bedreigingen meer kunnen plaatsvinden, brengen zij geen enkel valabel argument bij om de ongeloofwaardigheid van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging te herstellen, noch maken zij *in concreto* een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk. De vrees van de kandidaat-vluchteling om in aanmerking te komen voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet moet immers gegrond zijn, dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij haar/hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen deze feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is.

Het feit dat de maoïsten de laatste jaren sterk aan invloed hebben ingeboet vormt bovendien geenszins de enige reden waarop de bestreden beslissingen gemotiveerd zijn doch betreft slechts een deel daarvan. Het zijn daarnaast verzoekers zeer vage verklaringen omtrent de maoïsten aan wie zijn moeder al jarenlang donaties zou betalen, zijn onwetendheid omtrent het feit of zijn broer en zussen ook betalen aan maoïsten en de ongeloofwaardigheid van de dreigementen die verzoekster sinds verzoekers vertrek uit Nepal zou hebben ontvangen op grond waarvan de commissaris-generaal terecht oordeelt dat de geloofwaardigheid van de door verzoekers voorgehouden vrees te worden vervolgd door maoïsten, wordt ondermijnd.

In zoverre verzoekers nog aanvoeren dat verzoekster nooit naar de politie is gegaan omdat zij enerzijds vreesde dat de politie niets voor haar zou kunnen doen omdat het enkel om 'bedreigingen' ging doch niet de uitvoering ervan en anderzijds vreesde dat haar situatie zo alleen nog maar zou verergeren en het niet bij bedreigingen zou blijven, slaagt zij er niet in de Raad te overtuigen. Vooreerst moet worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat verzoekster zou menen dat de 'bedreigingen' onvoldoende zouden zijn om bescherming vanwege de nationale autoriteiten te ontlokken, nu deze bedreigingen haar er nochtans toe bewogen om de ingrijpende beslissing te nemen om haar land van herkomst te ontvluchten. Daarnaast dient te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. Verzoekers brengen, loutere beweringen buiten beschouwing gelaten, geen argumenten aan die erop zouden kunnen wijzen dat zij niet op bescherming kunnen rekenen vanwege de in Nepal aanwezige autoriteiten in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers wijzen er voorts op – onder verwijzing naar de aan het verzoekschrift gevoegde krantenartikelen – dat Nepal in 2015 geteisterd werd door aardbevingen en de situatie in 2017 niet verbeterd is en omwille van zware overstromingen zelfs nog schrijnender is geworden. De Raad merkt in dit verband op dat verzoekers, om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dienen aan te tonen dat zij worden vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

De door verzoekers in onderhavig verzoekschrift beschreven moeilijkheden in Nepal, meer bepaald de zware overstromingen met enorme schade en dodelijke slachtoffers en de vrees voor een nieuwe natuurramp, vertonen geen *nexus* met één van de voormelde vervolgingsgronden en kunnen bijgevolg niet aanzien worden als 'vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

De Raad merkt op dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laten waar in de bestreden beslissingen nog terecht wordt uiteengezet dat (1) het niet geloofwaardig is dat verzoekster gedurende vijf jaar bijna dagelijks of wekelijks bedreigd zou worden door dezelfde persoon en niets kon zeggen over diens identiteit, (2) verzoeksters opeenvolgende verklaringen weinig coherent zijn omtrent de som die gevraagd werd en het niet aannemelijk is dat zij niet kan antwoorden op de wijze waarop zij het geld diende te overhandigen, (3) verzoekers vrees voor de religieuze spanningen omwille van het feit dat hij boeddhist is evenmin kan overtuigen nu hij geen enkele concrete aanwijzing heeft dat hij gevaar loopt bij een terugkeer naar Nepal, (4) verzoeker op geen enkele manier heeft aangetoond dat hij ten gevolge van de blokkade aan de grens tussen Nepal en India en de oorlog om het federalisme schade zou ondervinden bij een terugkeer naar Nepal en bovendien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de blokkade aan de grens tussen Nepal en India in februari 2016 werd opgeheven en (5) verzoeksters verklaringen omtrent haar beweerde reisweg ongeloofwaardig zijn, hetgeen afbreuk doet aan haar algemene geloofwaardigheid. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoekers voeren evenmin enig concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen, die toegelicht werden in de bestreden beslissingen, de ingediende stukken niet in aanmerking als begin van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissingen aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moeten verzoekers aantonen dat hun aanvraag gerechtvaardigd is. Zij moeten een poging ondernemen om het relaas te staven en dienen de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Hun verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Verzoekers dienen door een coherent relaas en kennis van voor hun relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, hetgeen *in casu* niet het geval is zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht asielaanvraag, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekers, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekers dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat de verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad ontwaart evenwel noch in het administratief dossier, noch in het verzoekschrift andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers in aanmerking komen voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Nepal actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekers geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op de in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werden gehoord. Tijdens dit interview kregen zij de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Nepalees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissingen toegelichte vaststellingen dat verzoekers niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kunnen worden erkend en dat zij niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Waar verzoekers vragen om, in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissingen worden beaamd en in hun geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER